

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਕਰਮ ਸਿੰਘ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ: 1556 ਆਫ 1961:

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਥਾ) ਨਿਯਮ, 1955-- ਨਿਯਮ 18 ਅਤੇ 21-- ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਵਿਅਕਤੀ। ਦਾਅਵਿਆਂ, ਇੱਕ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਚਾਚੇ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ- ਕੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ-- ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 21 ਵਿੱਚ "ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਯਮ 18, 19 ਅਤੇ 20 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਮਵਾਰ, 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961, 7 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਅਤੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 / 4 ਮਈ, 1961, ਮਿਤੀ 4 ਮਈ, 1961 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਚ.ਐਸ.ਵਾਸੂ, ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ, ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਦਾਅਵਾ 26,659 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਚਾਚਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ

ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ 16,760 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸੀ। ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਕੌਣ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ 8 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11,243-12-0, ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"18. ਕਿਸੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ 18 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 1954 (1954 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 44) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਿਯਮ 21 ਹੈ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"21. ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਯਮ 18, 19, ਅਤੇ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਨਿਯਮ 21 ਨਿਯਮਾਂ 18, 19 ਅਤੇ 20 ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 18 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 19 ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 20 ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 19 ਅਤੇ 20 ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ "ਨਿਯਮ 21 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ" ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।" ਕੂਲੇ 21 ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਯਮ 18, 19 ਅਤੇ 20 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਚਾਚੇ-ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਚਾਚੇ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਭਤੀਜੇ ਨੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ?" ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਫਰਕ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭੇਦ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਜੇਕਰ ਅੰਕਲ ਦੀ ਮੌਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜੋ ਦਾਅਵੇਦਾਰ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 21 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨਿਯਮ 18, 19 ਅਤੇ 20 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਨਿਯਮ 21 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕਮਲ ਕੁਮਾਰ, ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ।